

د حمید بابا د خیال پر آسمان د خال وخط اوریځي

اوس د فکر توره واچوه حمیده
چي دي نشته په پښتو کښي څوک حریف

هغه وخت لادښوونځی زده کوونکی وم چي دشعر لوستلو سره مي مينه وه . که څه هم زمادعلاقي ورزده کره ساينسي مضمونونه وه ، خو په ټولنيزو مضمونونو کښي يوازي شعر وو چي کله ناکله به ئي په خپلو سترگونو سره د ادب ترکوځي پوري په ځان پسي کښولم . کله به ئي وصال ته دومره تطميع کړم چي الجبرته به مي جبراً شاوگرځوله اوکله به ئي بيا دهجرانه دومره وډارولم چي په ازموينه کښي دنمروتنز لاسه کولو پخاطر به مي لادشاعر دسوانح اودکلام دنمونو ولوستلوته زړه ښه کولاي نشو . ماته هغه وخت هر نظم شعر وو او شعري يوازي په منظومه ښه کي پيژندي . استعارو او تشبهاو مي له شعر نه زړه توراوه ، هرڅه مي په ډانگ پيښلي برېښد خوښول . شاهد له همدې کبله به وو چي دخوشحال خان دابيت راته ډير په زړه پوري ښکارېده :

زه خوشحال کمزوری نه يم چي به ډار کړم
په ښکاره ناري وهم چي خوله ئي را کړه

د عبدالحميد ماشوخیل دکلام دنمونوڅخه دابيت چي دبديع اوبيان په مضمون کښي مولوستي وو ، اکثره وختونه زما همزولو او يا يوه ټولگی لوړو زده کوونکو زمزمه کاوه :

خط پرمخ دصنم راغي ، که سپورمی شوه په هاله کښي
دائي غاښ په خوله کي زيب کا ، که ژاله شوه په لاله کښي

دلور بيت دوهمه نيم بيتي راته دلومری په پرتله ډيره خوندوره ښکارېده . ښايي دابه پدي خاطر وو چي په لومری برخه کښي راته هغه وخت دمخ د (خط) او دسپورمی د (هاله) ترمنځ تشبهه په تکليف سره دپوهيدو وړ وه . دخداي حق خبره خو داده چي همدا اوس هم چي ښايي دسل گونو شاعرانو په زرگونو شعرونه اونظموه به مي لوستي وي ، خوبياهم د(خط اوخال) ترکيبونه په ځانگړي توگه دحميد ماشوخیل په شعرونو کښي راته ډير ژور ښکاري اوکله ناکله رانه لاره ورکوي . ترهغه ځايه چي خبره د(خال) سره تړاو نيسي نونژدي دټولو شاعرانو په شعرونو کښي هغه په يوه يا بل شکل موندلای شو . ان داچه رحمان بابا هم ديوه ملنگ او صوفي شاعر په توگه چي تل ئي دنيااو مافيهاتر عقبا جار کړېده ، په خپل يوه شعر کي د (خال) يادونه داسي کوي :

که ئي خال غلام دمخ دي
زه غلام يم د غلام

مگر (خط) بياد(خال) ترڅنگ په خپل وار هغه پوروني (استعاره) ده چي دحميدبابا ذهن اوخيال ئي دومره محاصره کړي چي کولاي شو داشعارو ټولگی ته ئي د (خط اوخال) ديوان ووايو . که څه هم درحمان بابا په ديوان کښي هم داسی بيتونه يو نيم ځای ترسترگو کيږي چي لږترلږه په شکلی لحاظ خو ماشوخیل لوستونکی ته ور پيادوي ، لکه دا ځيني بيلگی :

ورقونه لټوم د هر مکتوب = پکښي غواړم خط وخال دخپل مطلوب .
###

چی ديار دخال وخط نښي پکښي وي = زورند سر په موتاله دکتاب خوښ يم
###

دبل خط په عبارت به څه نظر کا = چی نظرکاندی داستاپه خال وخط څوک
###

خط دی تور حرفونه مخ دی پانی دکتاب دی = شغل دکتاب دی بل کتاب راڅخه يوړ
###

په رخسار چی دی د خط غبار څرگند شه = سر بلنده شوه فرقه دخاکسارانو
###

ما دعشق په درس کښي نورڅه لوستي ندی = بيله زلفو ، بيله خطه ، بيله خال

###

مخ دی اور خط دی سبزه ده زه حبران يم = چی سبزه په اورکښی څنگه زرغونیری

###

باریک خط ئی زلفو لاندی کر رحمانه = مورچه کان دښپی له مخه پایمالیری

###

خو ددی خبری ثبوت به سخت وي چي وویل شي ددنیا دتارک صوفی عبدالرحمان اود ساده رویو په میو مست حمید ماشوخیل دوارو مطلب به لدی استعاری نه یوشی وي . نشم ویلاي چي دماشوخیل نه به وړاندی نورو شاعرانو پدی هکله ترکومه کچه او په کوم مطلب یادونی کړي وي ، خو له ده نه چي مي وروسته که دځینو کسانو په شعرونو کښي یونیم ځای داشی ترسترگو شویوي ، ښایي دده تراغزی لاندی به ئی تکرار کړیوي . داچي د (خط او خال)نه به په ځانگړی توگه دمومندو دنوموړی موشگاف هدف څه وي ، هغه به ده ته پریردولکه دامتل چي وایي : دنارینه وو راز پت ښه دي .

خو هغه څه چي یادول ئی غواړم دادي :

مادخپل یوه فرهنگي دوست او شاعر ښاغلي عبدالملک بيکسياردشخصي کتابتون نه یوه ورځ دحمیدماشوخیل یوډیر زور دیوان امانت واخیست چي دپیل څومخه ئی دحالاتو بادونو تری وری دي مگر دپای مخونه ئی دنیکه مرغه خوندي پاته دي . هلته د دیوان دشعرونو تر ختم وروسته دالیکنه شویده : (تمام شد دیوان عبدالحمید بزبان افغاني . بتاريخ يوم جمعه هژدهم شهر جمادی الاول سنه ۱۳۳۱ هجري المعلي) .

که څه هم په لوړه سنه کښي دهجري شمسي یا هجري قمري یادونه نده شوي ، خو وروسته څوکرښي داشتهار په خاطر لیکل شوي چي دکتاب ختم ۱۹۱۳ میلادي ښودل شویدي . دکتاب د اشتهاري کرښو په ترڅ کي یادونه شوي چي دکتاب قلمي لیکونکي مصنف صاحب حاجي ملاعبدالغفارکندهاري دي . نوموړی دتول کتاب په حاشیو کښي دځینو مشکلو لغاتونو او جملو تعبیرونه په ساده دري اوکله ناکله په پښتو ژبه لیکلي دي . د عبدالحمید ماشوخیل ددیوان دغه قلمي لیکونکی دنوموړی کتاب په اتم مخ کښي ددی بیت:

څوک دي نه غندي نوخط ښکلی ، حمید ته

قبلي د گل اغزي بلبل زما

په اړه د(نوخط) دتعبیر اوتفسیرپخاطر په ورسره ترلی حاشیه کښی داسي لیکي (وخطش کنایت از پوشیدن وجه است بعوالم اربعه چون عالم خلق وعالم مثال وعالم ارواح وعالم حقائق واین هرچهار نسبت بلطافت رویش کثیف اند . چنانچه میرزا گوید : دلطیف دبیحدي تعریف پخو کرم = چه تمام کثیف ئی رش پر مخ نیولی) همدارنگه دکتاب په نهم مخ کي ددی بیت:

د نوخطو دُرشتي زما اشتهي ده

په اغزن بوتی ارام کا عندلیب زما

د (نوخط) تعبیر بیا دلته داسي کوي (ونوخطیش کنایت از تجدید شیون است همه ممکنات را درهر ان) نپوهیرم چي منصف صاحب به داتعبیرونه دکومو دلیلونو پرښت ترسره کړي وي او څومره به هغه واقعیت ته نژدي وي کوم چي د موشگاف شاعر فکر وژورخیال ئی په هکله هسي زولانه دي چي نه ځان لدی بند نه ایستلاي شي اونه هم دزړه درد په ښکاره توگه چاته ویلاي شي . کله دخط په راتلو خوښي څرگندوي چي دساده رویو کبر وناز ئی کم کړ اوکله بیا ساده (بي خطه) مخ ترخط لاندی داوریځي په منځ کي ورته قدری سپورمی ښکاریری ، ځکه نوخطانوته داحق ورکوي چي باید ناز وکړي . کله ئی دخال وخط په یوه خیال روح د ختن دملک آهوگرځي ، کله هم پرخوره زنه باندي دخط راتگ ده ته لکه مچۍ ښکاري چي دشاتو پرکاسه راټولي شوي وي او کله کله خوئي پرساده مخ دخط نه زره دومره زوریري لکه پر گل چي دهاتیانو غوبل راغلي وي .

لنډه خبره داچي ددی لیکنی څخه زماموخه دانه چي دحاجي صاحب ملاعبدالغفار تعبیر بیخایه یا پرځای ثابت کړم . داتوان هم دکانو اوځمکي پیژندنی دیوه ماهر په توگه په خپل قلم کي نه وینم چي دبدیع او بیان دځانگړتیاوو له مخي دحمید په دیوان کښي دخال وخط دکنايو په هکله شنني اوڅیرني وکړم . همدارگړی مي یوازی موخه داده چي پدی اړه دنورو صلاحیت لرونکو مسلکي څیرونکو سره په دغه کارکي مرسته وکړم . مادحمید ماشوخیل مومند په دیوان کښي تول هغه بیټونه او غزل ، کوم چي دخال اوخط په هکله دده دا ه لوگی دي او په غزلو کي ئی زماترسترگو شوي ، دلته مي راټول کړي دي . دمسلكي څیرونکو او شوقي لوستونکو څخه مي هیله داده ترڅو دخال اوخط

کنایي او استعاري د ادبي څېړنيزو ارونو له مخي وڅيړي ، اړوند اړخونه ئي برجسته او دمصنف صاحب دتعبیرونو دلیلوته او ریښي په گوته کړي . او داهم دخال او خط په هکله د موشکاف عبدالحمید دخيالونو لړی :

چي په مخ ئي زدوگير دخط اغاز کا = نور بدل دساده رویو ناز په نیاز کا
دبسه مخ همای هله کا په چاسپوري = چي شهپر دخط وخال راوري پرواز کا
خاص خلوت دبنکلیو عام په وخت دخط شي = کم قوت سړي له هر چاسره راز کا
د اوریځي میاشت قدري وي په لیده کبني = نوخطان بي ځایه نه کاندې که ناز کا

وابه نه روم نور مخ له ساده رویو = که دخط اړه مي کنبیږدي په تندي بیا

څوک دي نه غندي نوخط بنکلي حمید ته = قبلوي د گل اغزي بلبل ځما

دنوخطو دُرشتي ځما اشته ده = په اغزن بوتې ارام کا عندلیب ځما

دارموز کا دیارخط په ماته ژبه = چي خوره کره نن ساعت هر چاته ژبه

مشک دي هسي ستاوخط ته = لکه مشکو ته تراب

لگي لا دخط په وخت دیار عتاب سخت = وي دښي باد وباران سیل وسیلاب سخت

دا افسوس کا خال وخط دنوخطانو = چي اشنا شو دحمید پهند برات

که هرڅو په خط نوخطه کاندې توره = زیربه نه کا دغه جهل دراجپوت

دنوخط دخال وخط په یوه خال کي = دختن دملک اهو شو ځما روح

هاله دُر دعاشق اوبنکي شي په بنکلیو = چي ئي نوي شي دخط بهار له مخه

أمرأ دحسن تل ځي په رکاب کبني = چي ئي پاڅیده دخط غبار له مخه

دتورخط لیکه ئي گډه په سپین مخ شوه = تور وسپین ځما دسترگو شو پدا گد

په راتله دیار دخط حسن پایمال شي = لکه وکاندي په گلو څوک غوي منډ

دخط خیال مي دي له سره تلونې ندي = که سایه پري دهامي شي برابره

له خواری دیار په خط زړه بڼه کومه = دغریب د پښو وکینښ شي خار په خار

خدایه خط دیار له مخه لري ليري = په اسلام باندي برمشه لاس دکفر

هغه مخ چي مي کعبه وه د دووسترگو = مسلط کا باندي خط مواس دکفر

وکه جوش دخط سیاھي دیار په مخ کبني = که نمرود کا بیت الله نخاس دکفر

ژر په ژر به ئي سیاھي دخط پښیمان کا = دا دمخ په روښناني باندي مغرور

خال وخط دي هسي چاري په مخ وکړي = لکه گل شي دهاتیانو په غوبل سر

لیکه دتورخط دیار له مخه شوه چاپیر = ښهر داسلام کر غلبي دکفر گیر

ونړاوه سد سکندر جوجو ما جوجو = اوکه خال وخط دیار په مخ شوه رابرسیر

لاکه مخ له خال وخطه آب وتاب ډیر = ولي تاب وي داوریخي دافتاب ډیر
زیات شي کبر دباغوان په نوبهار کی = نوخطان کاندې په خان ناز وعتاب ډیر
یوحمد له توره خطه شکوه نه کا = دي بلا کره عالمانه خراب تراب ډیر

په نوخطو پسي تللي زره موند نشي = هغه ورک شو چې په شپه داور په سوي ولاړ

سپلنی غوندي په اور دنوخط حسن = سرترپایه سره لمبه شم شنه لوخړه
چي ور ونبود بڼکلي مخ خط دبڅښني = اوس مي زره ورسره کا ناحق جگره

منت بار دي يم ډیرې داغاز = چي ئي کم کر ستا دحسن کبر وناز
چي غریب شي په وطن دنوخطي = گوندي اوس شي په کرم غریب نواز

که گپله دیار له خطه کرم گرم نه يم = زرغونه په سمن زار شو زما زوز

په رخسار باندي دي کښلي توري پریوتي = پر ورخي ظالم تورخط اخیر جنگریز

که ئي راکر خال وخط ومالیجن لاس = بیایر دوست باندي بر مشه ددښمن لاس
ساده روي خط ته هوس له ساده گي کا = وچمن ته پریښود نشي دچمن لاس
نوخطان واره ارمان که باري څه کره = نه رسیري دپرون په چاري نن لس

لائي زه دبي مختوبه چورچور نات يم = بیائي که راباندي خط لښکر دپاس

آب وتاب راته بڼي دنوخطانو = په خزان کښي دبهار دگلو جوش
دا نگار دخط سیاھي راوړه په مخ کښي = که پادشاه دزمانې ئي خرغه پوش

تر ساده حسن نوخط بي ویاړه کوت شي = دلچنو سترگو سیوری وي ترلمر خوښ
زره مي هسي په نوخطو بڼکلیو پري وت = لکه پریوزي ودوهي ته قلندر خوښ

هره ورځ مي په بالین خضر حضریري = چي ئي خیال دخط وخال شو راته پښ

نوخطان دخط پوخت بي وخته ناز کا = رساوه شي په دغه ادینه فیض

چي مي ولیده په مخ ددل ارام خط = بیامونده دازادیه ما غلام خط
خلاص مرغه ددام په دام کله ویسا کا = په نیوه ځما ناحق غوری دام خط
داشنا دمخ دخط هیبت مي وخور = چي مي ولید په شرابو کښي دجام خط
دبهار اوریخي نه وي بي بارانه = په رښتیا که دبوسي زیری پیغام خط
دمقصود در مي ونه لیده تیاره شوه = صبحدم دیار دمخ کر راته شام خط
دصحرا هوسی ارام په میریتون کا = ورکوي شوریده دل لره ارام خط
دلداري دیار پکار تر خط پخوا ده = څه پکار که ئي دلدار که په ناکام خط
لکه نه بي دوده اور بي اوره دودشي = هسي راکر له خوبانو انتقام خط
پري کوي ئي هومره زره له شوق و ذوقه = څوکوي دیار په مخ کي انتظام خط
زمانه به دهر بڼکلي بازار سورکا = ماته ژبه کا حمیدته دا کلام خط

دائي خط نشوونما کاندې له مخه = يا نړۍ نړۍ لوگۍ ځي له خړاغ

هسي زيب کا بنکلۍ مخ په خط وخال کي = لکه واغوندي مکي ته تور غلاف

په راتله دخط چمن حسن ايمن شي = خداي دي نه کا په کفار وکبني غريب څوک

داځما دا ه لوگۍ په کبني ليده شي = ائينه دي دمخ نده په خط زنگ

زلزله ديار دخط دراتلو گوره = نروي مي پر تندي اسمان د مشکو

چي اوريځ ديار دخط په خاطر راشي = وو روي مي ترليمو باران دمشکو

دا ئي خط نشو ونما کاندې په مخ کبني = که په سپينه ځمکه ځي کاروان دمشکو

خال وخط ئي هسي چاري په مخ وکري = لکه گل شي تر پينو لاندي دهاتيانو

په فريب دساده دل داساده رويه = کبني ايستم دخال وخط په خرخبنو

ځکه زه کوم اسره ديار وخط ته = اسانيري مشکل متن په حشو

هومره بنه دي خال وخط راسره وکړه = چي را وي ايستم له اوره په اغزو

چي تر زلفو لاندي خط راوري انبوه = يار له يار سره نه کا هسي دروه

چي مشغول داستا دمخ په خال وخط شوم = مشغولا راڅخه پاته دکتاب شوه

چي پر مخ دي دخط ليکه دوتا راغله = گويا مخ لره دي توره بلا راغله

ژر په ژر په ظالم حسن دبتانو = کاندې خداي توره بلا دخط نزول

چي مي تن ملک دختن شو ځما لال = دا اثر گنم داستا دخط وخال

ارايش له الايشه لعل مومي = په راتله دخط وخال مه شه ملال

ورته مه گوري هرگز په سپکو سترگو = نوخطان دي خرغه پوش بالانشين

تر تور خط لاندي ئي زنه هسي زيب کا = لکه ټولي شي مچي په انگبين

خط پرمخ دصنم راغي که سپورمي شوه په هاله کبني = دائي غابن په خوله کي زيب کا که ژاله شوه په لاله کبني

خال وخط په گلگون مخ کبني ، ددلبرو دامثال که = لکه پروت وي غزیدلي ، خرغه پوش په دوشاله کبني

په نوخط حسن اثر دعاشق اه کا = دا پدي چي مسافر په زره نړۍ وي

په غبار کبني ئي دخط گوره سري شوندي = سري سکروتي دي د اور په ابرو نغبنتي

دنوخطو په صفت مي زبان نبلې = چي تر دام لاندي دانه خوري مرغان نبلې

دائي خط په کناره دمخ جنبش کا = که په خوان دشيرينو مچان نبلې

پاکبازان کري په نوخطو بنکلومينه = پرسينه دشنوکتروبازان نبلې

دنوخطو دلبرانوپنيماني = دمابنام دغريبانو حيرانی

لکه کاندې خال وخط په ساده رويو = خزان نه کا په گلشن داويراني

زد وگير ئي دتور خط هسي هيبټ کا = لکه ولگيري جنگ سلطاني
 څه گمنامه شوه دخط په هندوبار کبني = دخوبانو دنبايست مسلماني

که د خط په خاکستر خپلی نه واي = دمخ اور به دي تراوسه ووملک سوي

که دي راغله په مخ څه شو دخط لري = په ابرو کبني لکه لعل هسي رغري

خوبه خوب کوم ديار دخط له غمه = چي اغزي مي په ليمو کبني غروي

له ساده مخه دصبر سبق چا ده = څو پيزي دخط په زير و په زور نشي
 هسي شپه ديار دخط راباندي راغله = چي هرگز به ترقيامته سهر نشي

په راتله ديار دخط ياران په دوک شي = باغ چي وټکيري لباغوان په دوک شي

ماته پيښه شوه خواري ديار له خطه = که بخبني چاته دولت پر دهماي

يوور خط صبر و ارام ځما له دله = څه ارام په ميريتون کا غزاله

په راتله ديار دخط ژړا بايد ده = ولي نخښه دباران واني هاله

چي دخط په وخت اشناپالي حميده = رحمت باد په کفرستان کبني مسلماني

داشنا له خال وخطه معلوميري = چي حميد به مسافر دهندوستان شي

دنوخطو په وعده باندي زړه مه رده = هغه ورک شي چي په شپه داور په لورځي

زد وگير ئي دتور خط گوره په مخ کبني = په مکه دزنگيانو لښکر راغي

دائي خط په دا دروصل مشرف کرم = که هماي مي په تندي برابر راغي

داحميدديار دخط له غمه ژاري = که باران دي دپسرلي په در در راغي

دا وو دخال او خط دلاسه دماشوخیل د دردونو زگیروى او اه وونو لوگی چي پدي توگه مي ځیرونکو او لوستونکو ته
 دالی کر . ددوي دنورو ژورو ځیرونو په هیله.

پای